

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Waerchtighe Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel III. Vande conuersatie van P. Nicolaes, ende van sijne
oodt-moedigheydt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64552)

hadde ghestudeert inde Godtheydt / den regel van S. Franciscus heeft belouet ende gheprofessiet / ende naer-der-handt gheworden zijnde een naer- volgher vande veur-sepde gheleerde mannen bouen ghenoeit / heeft al-daer vele iaeren de H. Godt- heydt niet sonder grooten lof ende profijt gedoceert / tot dat hy in dit selue iaer als wy dese dinghen upt- ghegheuen hebben / is op-ghekomen tot Minister van dier Prouincie.

CAPITTEL III.

Vande conuersatie van P. Nicolaes, ende van sijne oodr-moedigheydt.

N aer-de-mael dan dat Nicolaus in dit hepligh gheselschap der broeders eenighe iaeren inde heplighe Schriften hadde ghestudeert / is hy van daer tot verschedene plaetsen inden acker des Hee- ren upt-ghelonden / om deur het saeden van het Goddelijck woordt vruchten voordt te brenghen / ende om het pondt van sijn verstandelijckheydt d'welck hy met grooter sorggh-vuldigheydt hadde vercreghen / met ghelijcke sorggh-vuldigheydt te be- steden. D'welck veur-waer ghelijck hy seer ghe- hoorzamelijck vande handt sijner Ouersten heeft aen-beerdt te doen / al-soo heeft hy't oock deur Gods hulpe ghetrouwelijck ende veur-spoedelijck te we- ghe ghebraght. Voordts aen-gaende sijn loffelijc- ke conuersatie des leués onder sijne mede-broeders / de welcke was als het veur-spel totte croone der martyprien / wilde ick de selue in't langh verbolghen / ick soude van mijn veur-nemen moeten af-wijcken. Hoe wel dat ick onder vele puncten de principaelste niet en behoorze veur-by te gaen / ghelijck als is: Dat hoe wel aller-hande deughden in het hepligh herte
 van

van desen mensche hunne wooninghe hadden ghe-
 nomen / nochtans in hem sonderlinghe heeft upt-
 ghesteken de bewaerster van alle deughden / een
 op-rechte ende onghevallschste oodt - moedighepdt
 des herten / soo dat de ghene die sijn leuen wilde inne-
 sien / hem soude ghekent hebben veur eenen waer-
 achtighen Minder-broeder / ende eyghenen discipel
 van S. Franciscus / in wiens manieren ende wooz-
 den gheen op-gheblasentheydt noch onghegeschick-
 heydt te mercken en was / noch oock eenighe eygen
 liefde / daer wy by-naer alle te samen mede belab-
 bert zijn . Soo wanneer dat hy vermaent wierdt
 van eenighe faute oock van de ghene die iongher
 van iaeren oft leegher van plaetse waren (want al-
 sulcke stoutighepdt in hem te vermanen moghten
 de broeders lichtelijck nemē op sijn groote ende wel-
 bekende beleefthepdt ende oodt - moedighepdt) ont-
 singh hy de selue straffinghe niet alleen vriendelijck
 ende goedertierentlijck / maer oock seer danckbaer-
 righlijck : niet aen-siende den persoon die hem ver-
 maende / maer het profijt vande vermaninghe veur
 ooghen hebbende . Als hy op eenen tijdt in sijn ser-
 moon soude bidden om een aelmisse veur sijn cloos-
 ster / seyde dat hy de selue verlocht tot behoef vande
 heylighen tot Gorcom in't conuent vande Minder-
 broeders . Naerder-handt ghebraeght zijnde van
 pemanden die hem dit selue hadde hoozen segghen/
 oft hy sy-seluen heyligh noemde / heeft hy gheandt-
 woordt : Gheens-sins / maer mijn broeders zijn heyl-
 ligh / ende heyligh is de vergaderinghe der armen .
 Welck op dat het niet en soude schijnen vermetel-
 lyck ghesproken te zijn / heeft hy't bevesticht met
 de ghetuyghenisse vanden Apostel Paulus / die in
 verscheydene plaetsen de arme Christenen heylighen
 heeft ghenoeemt . Nochtans en is dit al-soo van hem
 niet

Rom. 12
 &c 15.
 2. Cor.
 8. & 9.

niet gheleght dat hy de ghebreken van sijne broe-
ders niet en soude ghemerckt / ende alst van noode
was met behoorzijche straffinghe gherastijdt heb-
ben. Deur der welker cranckheden (alst wel ghe-
beurt) als hy merckte dat yemandt verarghert
wierdt / soo was hy ghewoon te segghen tot heur-
lieder verschooninghe / dat sy oock menschen wa-
ren : te kennen gheuende dat het gheens-lins te ver-
wonderen en is dat oock inde menschē die totte vol-
maecktheydt trachten eenighe menschelijcke ghe-
breken ende cranckheden bevonden worden. Maer
hoe oodt-moedigen ghevoelen dat hy van sy-seluen
al-tijdt heeft ghehad / heeft all-doen meest beginnen
te blijcken / als de Geusen eenighe steden van Hol-
landt in hunne maght gherreghen hebbende / on-
gheschicktelijcken teghen de dienaers Godts hen
draghende / eenighe van hen wreedelijck ter doodt
hadden ghebraght. Want als sommighe van sijn
naeste vrienden deur hem beducht waren ende on-
der andere H. Lenaerd de Pastoor upt iock tot hem
seyde : O Monick / de Geusen sullen v hanghen /
soo andtwoordde hy : Dat en heb ick noch niet ver-
dient. Ende als H. Lenaerd weder-om seyde :
Maer nu ter tijdt worden-dervele ghehanghen die't
niet verdient en hebben / heeft Nicolaes ander-werk
gheandtwoordt : De gratie der martyrien en wordt
den on-verdiende niet gegeven. Want daer toe moet-
men gheraechen deur deur-gaende heylige werken.
Al-soo heeft hy unt innighe oodt-moedigheyt des
herten sy-selue onweerdigh gerekent om tot sulcken
glorie van Gode verheuen te wordē. Maer Godt de
Heere die hoogh verheue zijnde de ood-moedige aen-
siet / en de geuer is der oodt-moedigheyt / heeft nae-
der-handt genoech getoont / hoe grooter eere dat hy
den oodt-moedigē Nicolaum weerdig heeft geacht.